

have stillet denne Dagsorden og finde, at en Undersøgelse kan lede til en Berettigelse til at afvige fra Grundlovens § 88, gaa altsaa ud fra en vor aldeles modsat Betragtning af Grundlovens § 88. Naar jeg vil have den Berettigelse undersøgt, saa ligger deri, at jeg gaar ud fra, at der kan være en Berettigelse, men naar jeg gaar ud fra, at der ingen Berettigelse kan være, saa er det urimeligt af mig at ville forlange, at Berettigelsen skal undersøges. Man staar altsaa her paa to aldeles modsatte Gebeter, som ikke kunne forenes; thi der er en bestemt Modsigelse mellem dem. Da jeg nu bestemt holder paa, hvilket jo ogsaa fra flere Sider er godtgjort, at Grundlovens § 88 ikke paa nogen Maade tillader at anvende forebyggende Forholdsregler, saa er det klart, at hvilket som helst Forbud som gjøres imod flige Møder, ikke kan lade sig forene med Grundlovens § 88; der er intetsomhelst af disse Forbud, der kan være berettiget. (Steenstrup: Jo!). Ja, det ærede Medlem siger: Jo, men det viser kun, at han hører til den modsatte Side, og jeg gjør kun klart, hvorfor vi staa paa det Sted, hvor vi staa; det ærede Medlem staar paa den modsatte Side tilligemed de ærede Stillere af den sidst fremkomne Dagsorden. Men jeg hævder, at der her er to bestemte Modsatninger, idet hver af Dagsordenerne hævder sin bestemte imod den anden stribende Modsatning. Nu kan altsaa det ærede Thing vælge.

Rimestad: Jeg troede ikke, at det skulde have været nødvendigt for mig oftere at tage Ordet i denne Sag; men jeg har dog fundet mig foranlediget dertil af rent personlige Grunde, idet der gjentagende er blevet udtalt baade af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at jeg skulde have optraadt som Forsvarer af disse Handlinger af de 2 Politimestre, at jeg skulde have betegnet dem som lovlige osv. Det er slet ikke Tilfældet. Jeg har afholdt mig fra at udtale nogen Dom derover; jeg har sagt, at det for Diebliffet stillede sig for mine Anskuelser som det Rimeligste, at der i det Mindste i det ene Tilfælde var begaaet en Feil, men jeg har ikke kunnet udtale nogen Dom derover, fordi Forholdet foreligger aldeles uoplyst for os. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Hulstein-Vedreborg) sagde, at den Dagsorden, der var stillet af Forespørggerne, var en Protest mod de Anskuelser, jeg havde gjort gjældende, Hævdelser af Forordningen af 1741

— jeg antager, han mener Forordningen af 13de Januar 1741, som det ærede Medlem vist i øvrigt ikke kjenner meget til — skal jeg bemærke, at det er saa meget mere urimeligt, at han kunde udtale dette, som jeg ikke med et eneste Ord har nævnet denne Forordning. Hvad jeg hidtil har fundet mig foranlediget til at udtale, er min Fortolkning af visse Bestemmelser i Grundloven angaaende de kirkelige Forhold, og den Fortolkning maa jeg fastholde trods det, at det ærede Medlem er af en modsat Anskuelse, men det forekommer mig urimeligt at sige, at den Dagsorden, som Forespørggerne opstille, er en Protest, hentet fra Grundloven, mod den af mig hævdede Forordning af 13de Januar 1741, da jeg slet ikke har hævdet denne Forordning. Forskjellen mellem det Standpunkt, hvorpaa de 2 Dagsordener staae, er kun den, at Standpunktet for den af Forespørggerne indbragte Dagsorden er at udtale sig om, hvad man ikke kjenner til og som man ikke har oplyst for sig. Man kjenner ikke Forholdet, man veed ikke, om det var en Forsamling i egentlig Forstand, der skulde holdes, eller om det var et Foredrag, en Mand vilde holde, om det var en Ublænding eller en Indlænding, der vilde holde Foredraget, man veed ikke, om Vedkommende vilde gaa frem paa en Maade, der i øvrigt stred mod Politianordningerne, om det var for Betaling osv., Intet af Alt dette foreligger, men man vil desuagtet udtale en Dom, man paastaar desuagtet, at Grundlovens § 88 har at gjøre med dette Tilfælde, og at der er handlet i Strid med denne Grundlovs Paragraf. Der er altsaa intet andet Standpunkt for Forespørggerens Dagsorden end at udtale sig om Ting, som man ikke kjenner. At det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds slutter sig til dette Standpunkt, kan jeg finde meget rimeligt, og jeg vil sige, at dette Standpunkt er maaske bedre end mangt et andet, som det ærede Medlem har indtaget.

Steenstrup: Jeg vil blot spørge det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. N. Hansen), om han virkelig saa nøie veed, hvorfor dette Forbud er nedlagt; thi jeg kan endnu ikke indse Andet, end at der kan være mange Tilfælde, hvor det er aldeles berettiget og nødvendigt at nedlægge et saadant Forbud, uden at det sker af Hensyn til Grundlovens § 88. Jeg kjenner mange Byer, hvor det er umuligt at afholde Forsamlinger af nogenlunde Størrelse, uden at man enten skal benytte Skolen, Raadhuset eller lignende offentlige Lokaler dertil. Nu veed man ikke, om